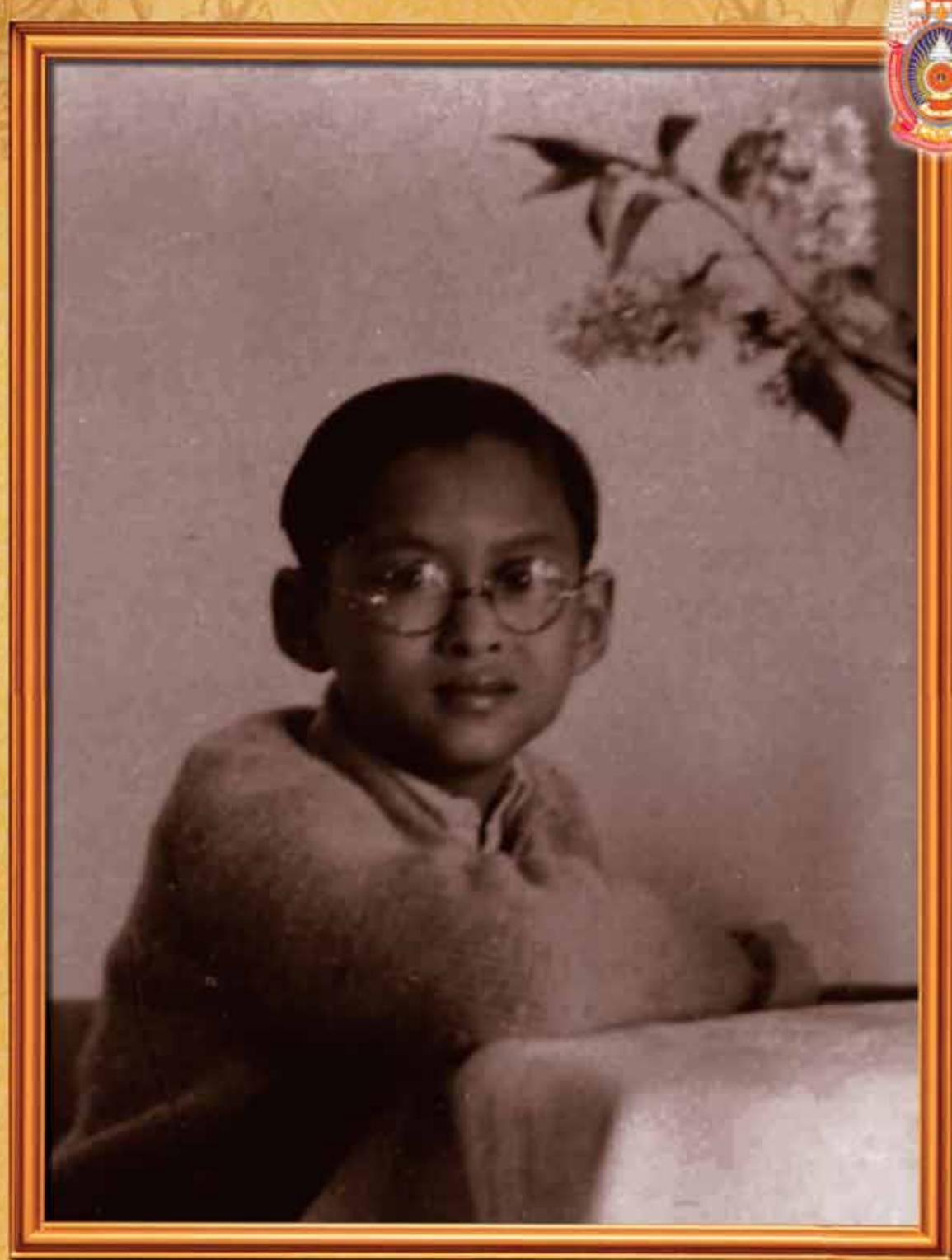
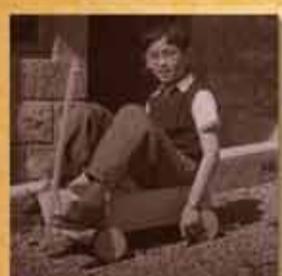

ทศวรรษที่ ๑ : พระบรมราชนิพนภพ

วันจันทร์ที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐ เวลาแปดนาฬิกาลสี่สิบห้านาที ณ โรงพยาบาลเมืองเบิร์น รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา สถานที่เด็ดขาดที่สุดในพระราชสมภพของพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภูมิพลอดุลเดช คำว่า “ภูมิพล” แปลว่า “พลังของแผ่นดิน” พระนามที่บ่งบอกเป็นนัยว่า ภายภาคหน้า พระองค์จะทรงเป็นพลังอันสำคัญในการพัฒนาประเทศและสร้างความร่มเย็นให้แก่สกนธิชาวไทย

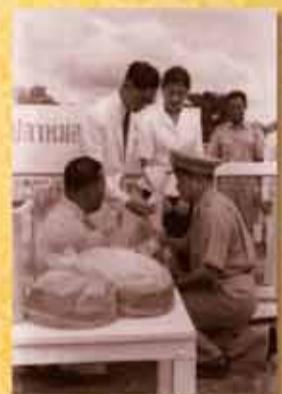
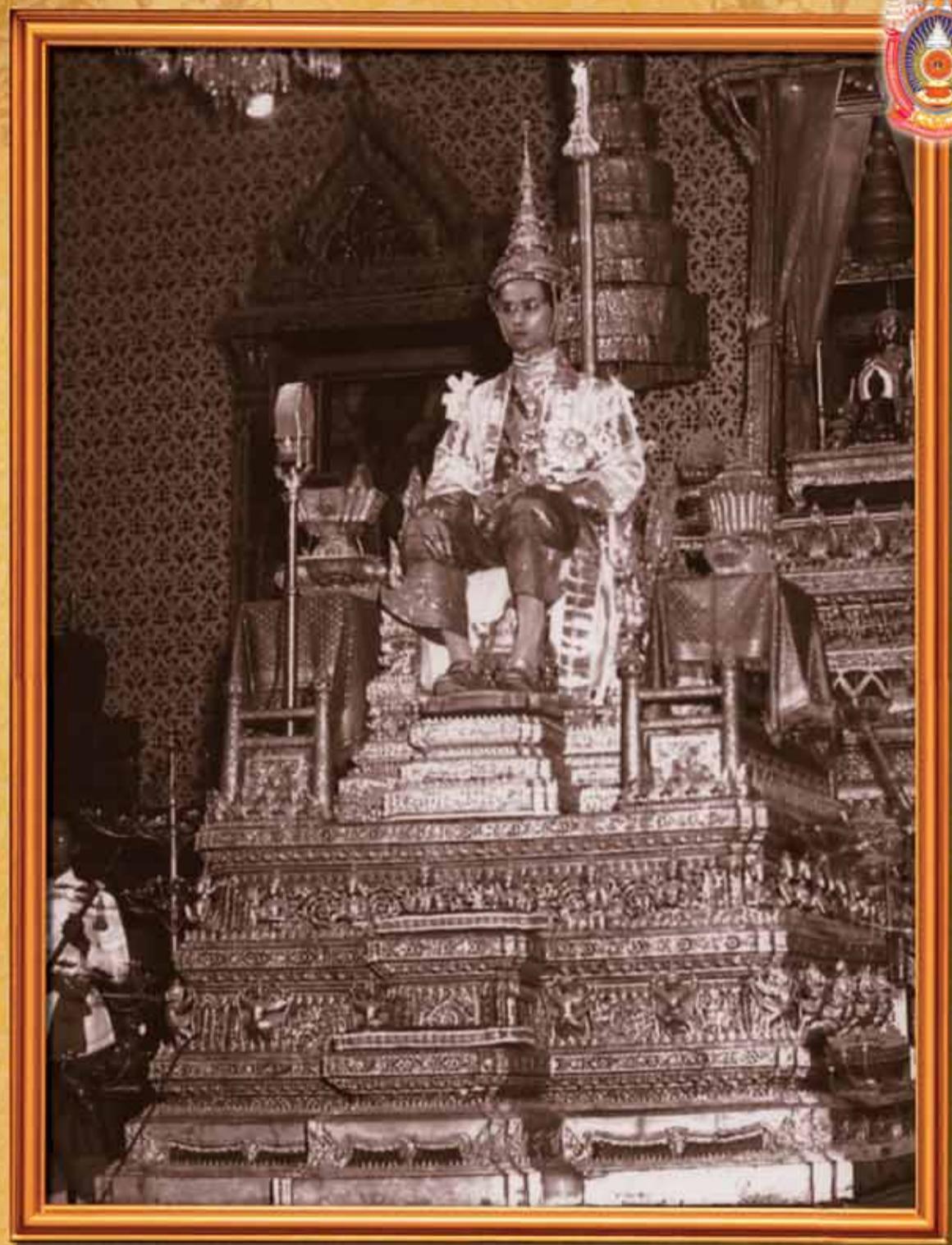

ทศวรรษที่ ๒๖ : บพมหารัจกิริ ทรงพร: ปริชาณพุบเพบ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงตระหนักในเรื่องความสมดุลของธรรมชาติ ที่ส่งผลต่อการดำรงอยู่ของสรรพชีวิต การอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับธรรมชาติมา แต่ทรงพระเยาว์ ดังพระราชดำรัสที่ได้พระราชทานไว้เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๒ ความตอนหนึ่งว่า

“จำได้มีเมื่ออายุ ๑๐ ขวบ ที่โรงเรียนมีครุคนหนึ่ง ชื่นเดียวันต้ายไปแล้ว สอนเรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องการอนุรักษ์ din และให้เขียนว่าภูเขาต้องมีป่าไม้ อย่างนั้น เม็ดฟันลงมาแล้วจะชนะลงมาเร็ว ทำให้หลุดตามน้ำไป ไป ทำความเสียหาย ดินหมวดจากภูเขา เพราะไหลตามลายน้ำไป ก็เป็นหลักของ ป่าไม้เรื่องการอนุรักษ์ และเป็นหลักของชลประทานที่ว่า ถ้าเราไม่รักษา ป่าไม้ข้างบน จะทำให้เดือดร้อนตลอด ตั้งแต่ดินบนภูเขาจะหมดไป กระทั้ง การที่จะมีตะกอนลงมาในเขื่อน มีตะกอนลงมาในแม่น้ำทำให้น้ำท่วม...”

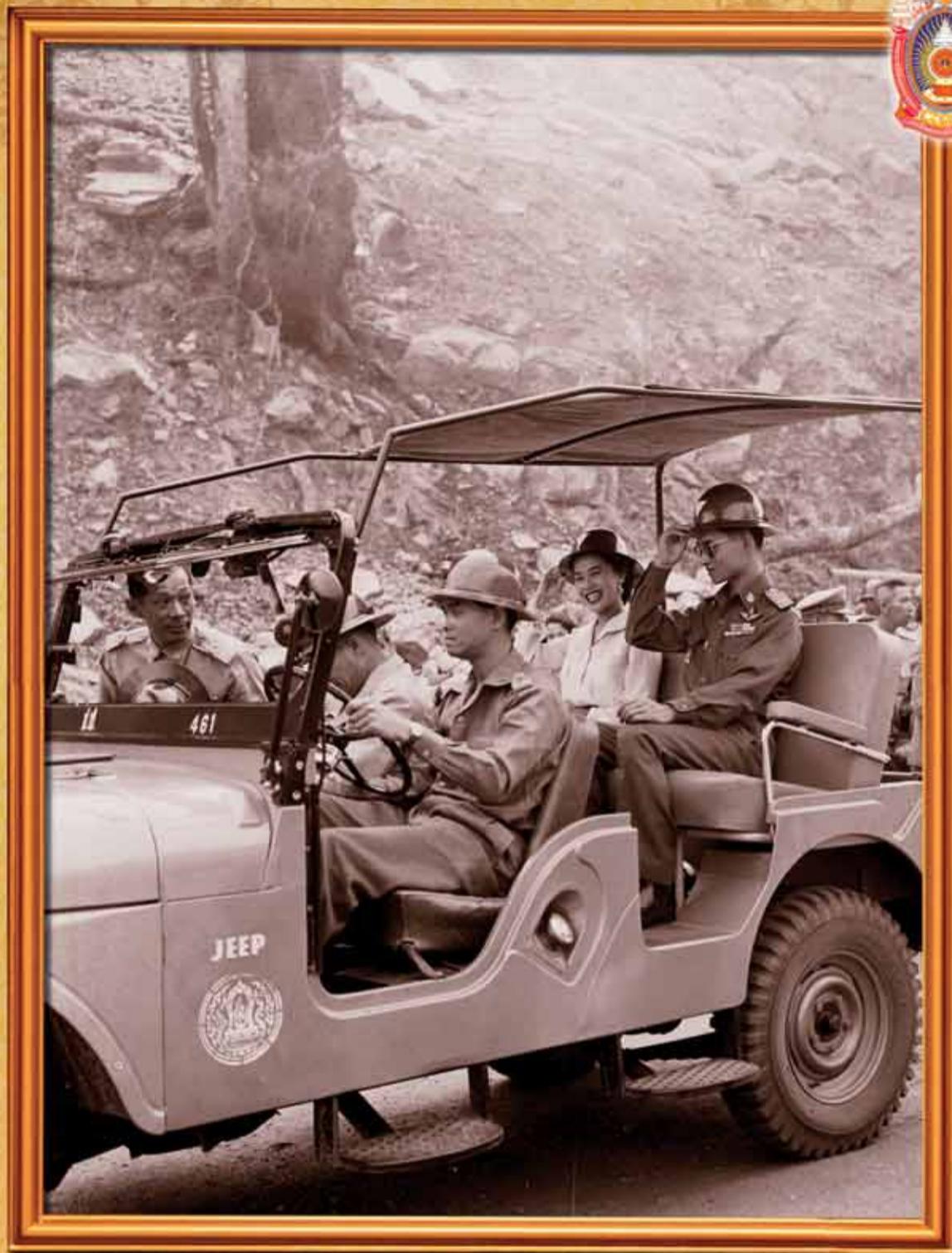
ทศวรรษที่ ๓ : แรกเริ่นทรงเรียนรู้เพื่อประชาชน

วันศุกร์ที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระปฐมบรมราชโองการตามโบราณราชประเพณีด้วยการตั้งพระราชสังคายนาอิทธิฐาน เช่นเดียวกับสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาราชเจ้าทุกพระองค์ค้ว่า

“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

๔ ทศวรรษแห่งการพัฒนา

ทศวรรษที่ ๔ : ทรงส่งเสริมการศึกษา และพัฒนางานส่วนพระองค์

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องจากทรงตระหนักรู้ว่า ทรงคึกขันกับการพัฒนาชนบทและทรงเริ่มทดลองปฏิบัติ ทั้งในเขตพระราชฐานที่พระราชวังดุสิต และในท้องที่อื่นๆ ทรงประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งได้ทรงนำผลการทดลองนั้นไปปรับใช้ในการพัฒนาพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ ดังคำกราบบังคมทูล ถวายพระพรชัยมงคลของ พลเอก ประยุทธ หงษ์สกุล ประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๓ ความว่า

“ไม่มีพระราชวังไหนในโลกเหมือนพระตำหนักจิตรลดานาการ และบริเวณสวนจิตรลดานาการที่เต็มไปด้วย บ่อเลี้ยงปลาและไร่นาทดลอง อีกทั้งสองโคนมผสมด้วยโรงสีและโรงงานหลายหลากระยะ จึงพุดได้ อย่างเต็มปากว่าในประเทศไทยไม่มีซึ่งว่างระหว่างเกษตรกรกับพระมหาภักดิ์ ผู้ทรงทำงานอย่าง ‘หลังลุ้ฟ้าหน้าสูแผ่นดิน’ ด้วยพระองค์เอง...”

๔ ทศวรรษแห่งการพัฒนา

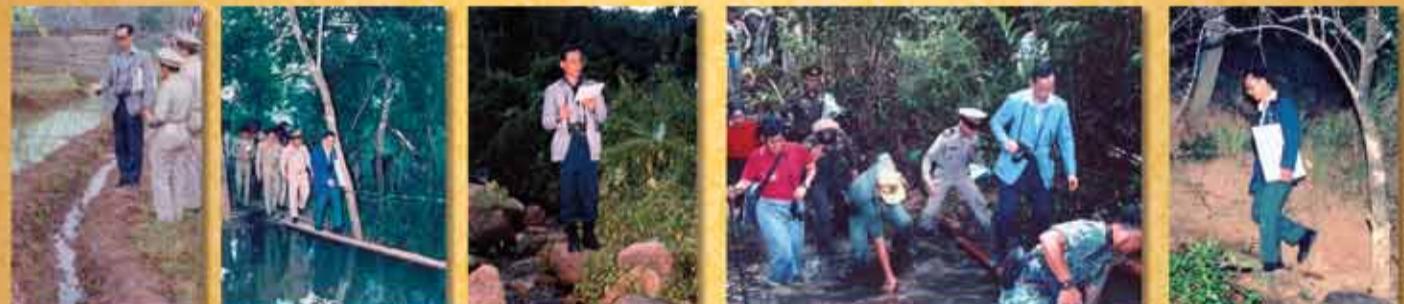
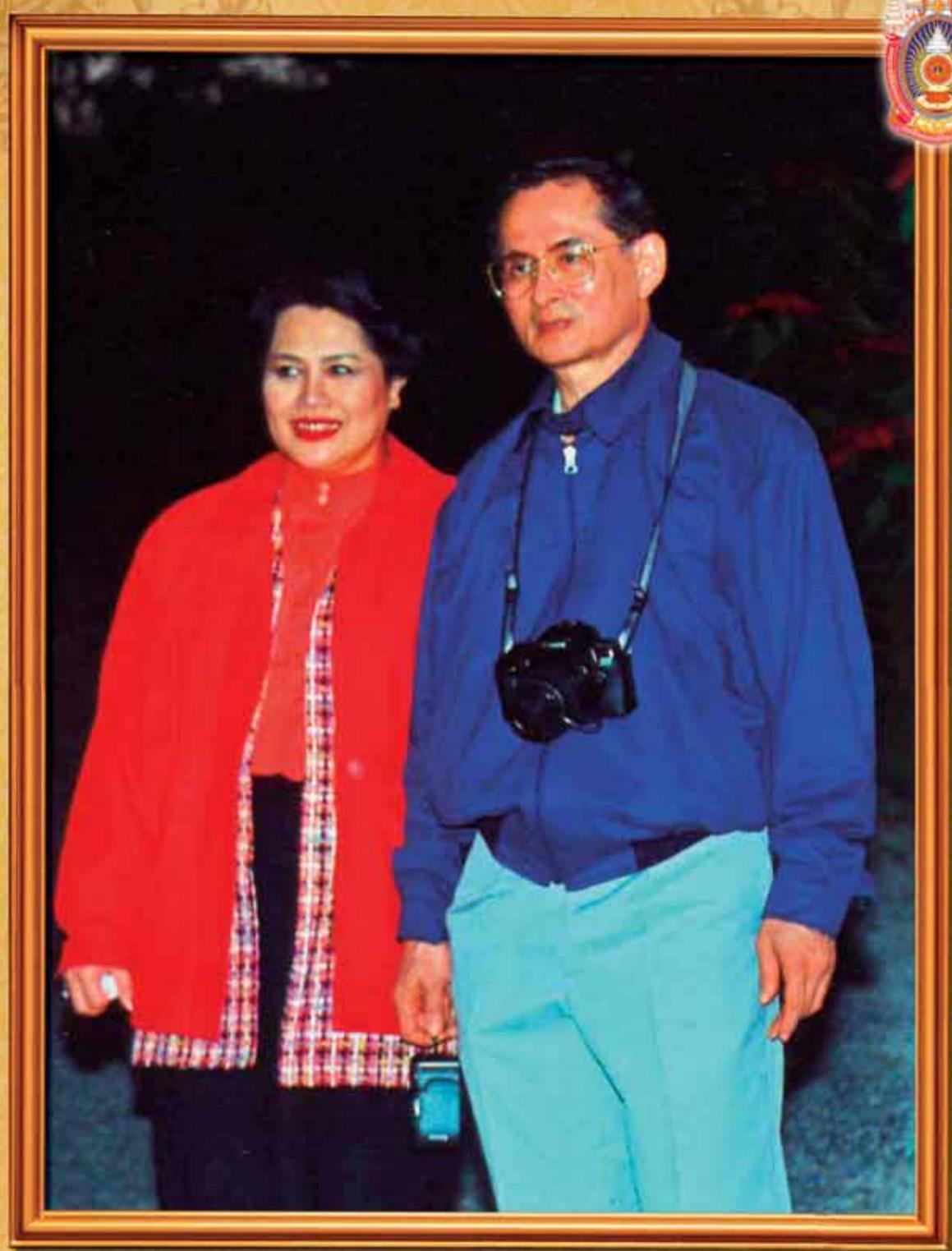

ทศวรรษที่ ๕ : กบัตรีย์ผู้ทรงงานหนักในการสร้างราชธานีการพัฒนา "คน"

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยอาทรพสกนิกรของพระองค์เป็นอย่างยิ่ง ทรงพระอัจฉริยะ อุตสาหะพัฒนาสpaชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎรอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้ราษฎรสามารถช่วยเหลือ และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ดังพระราชดำรัสเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ ความตอนหนึ่งว่า
“ในการทำงานเพื่อช่วยเหลือประชาชน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จักคนที่จะช่วยเหลือเป็นอย่างดี”

๔ ทศวรรษแห่งการพัฒนา

ทดสอบที่ ๙ : ทรงคันคัวรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาฯ : พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติที่มีชีวิต

จากการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราชภารในถิ่นทุรกันดารที่ห่างไกล ทำให้ทรงสามารถรวมข้อมูลและทำความรู้จักกับพื้นที่เหล่านั้นด้วยพระองค์เอง ทรงสำรวจพื้นที่อย่างจริงจังตัดสินพระราชทุกทัยในการดำเนินการอย่างโดยอย่างหนึ่งดังพระราชดำรัสมตอนหนึ่งว่า

“การพัฒนาจะต้องเป็นไปตามภูมิป্রบเทาทางภูมิศาสตร์และภูมิป্রบเทาทางลัษณะศาสตร์ ในลัษณะวิทยา ภูมิป্রบเทาตามลัษณะวิทยา คือ นิลัยใจคอของคนเรา จะไปบังคับให้คนอื่นคิดอย่างอื่นไม่ได้ เราต้องแนะนำ เราย้ายไป ไปช่วยโดยที่ดัดแปลงให้เข้ากับเรามาได้ แต่ถ้าเราเข้าไปแล้ว เราเข้าไปดูว่าเขาต้องการอะไรจริง ๆ และก็อธิบายให้เข้าใจหลักการของการเข้าไปพัฒนานี้ ก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง”

ทศวรรษที่ ๗ : ทรงสาธิตการแก้ไขปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ ดิน ป่า

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระราชดำริเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยมรรคธิที่เรียบง่าย ประยุกต์และเป็นไปตามกฎแห่งธรรมชาติ จนกระทั่งสามารถฟื้นคืนความอุดมสมบูรณ์ ให้แก่แผ่นดินไทยได้อย่างยั่งยืน หนึ่งในแนวพระราชดำริที่นำมาซึ่งความมั่นคงของเกษตรกรไทยคือ

ทฤษฎีใหม่ อันเป็นการบริหารจัดการดินและน้ำ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้สามารถพึ่งตนเองและ มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง ดังพระราชดำรัส เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๘ ความตอนหนึ่งว่า

“ทฤษฎีใหม่เพื่อที่จะให้ประชาชนมีโอกาสทำเกษตรกรรมให้พอกิน. ถ้าน้ำมีพอดีในปีไหน ก็สามารถที่จะประกอบการเกษตร หรือปลูกข้าวที่เรียกว่า นาปีได. ถ้าต่อไป ในหน้าแล้ง น้ำมีน้อย ก็สามารถที่จะใช้น้ำที่กักไว้ในสระเก็บน้ำของแต่ละแปลงมาทำการเพาะปลูก แม้แต่ข้าวก็ยังปลูกได. ไม่ต้องไปเบียดเบี้ยนชลประทานระบบใหญ่ เพราะมีของตัวเอง แต่ก็อาจจะปลูกผักหรือเลี้ยงปลา หรือทำอะไรอื่น ๆ ก็ได้”

ทศวาระที่ ๔ : ๕๐ พรรษา ปวงประชาเป็นสุขศาบต

๙ ทศวาระแห่งการพัฒนา พิสูจน์ให้ประชาชนชาวไทยได้ประจักษ์โดยทั่วถ้น ถึงน้ำพระราชหฤทัย ที่ทรงรักและทรงห่วงใยพสกนิกร ทรงเลี้ยงละและทรงปฏิบัติอยู่ใน “ทศพิธราชธรรม” ทรงเป็นพระมหา กษัตริย์ที่เหนือกว่าพระมหากษัตริย์ ผลสำเร็จที่บังเกิดขึ้นจากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเป็นที่ ประจักษ์โดยทั่วถ้นถึงพระเมตตาที่นำมาซึ่ง “ปวงประชาเป็นสุขศาบต”

๙ ทศวาระแห่งการพัฒนา

